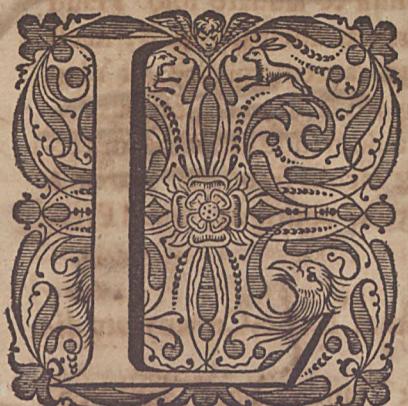

S T I R L I N G

S H I R I F D O M E.

E X C A M B D E N . O.

Hic illud angustum
est terræ spatum, quo GLOTTA & BODO-
TRIA, sive Dunbritton Frith & Edenborough Frith
(ut ad nostra tempora loquar) diversi maris
æstu longius inventi ne invicem pertingant,
dirimuntur: quod Julius Agricola, qui huc &
ulterius penetravit, primus observavit, & hoc
interstitium præfidiis firmavit, ita ut omnis ci-
terior Britannæ pars à Romanis tunc tenere-
tur, hostibus velut in aliam insulam submotis;
ut recte judicarit Tacitus, non alium Britan-
niæ quærendum terminum: Nec ulterius sane
subsequenti tempore Virtus exercitum, &
Gloria Romani nominis, quæ vix sisti poterant,
limites imperii hac in parte promovit, licet
incursionibus subinde infestaverit. Sed post
hanc gloriosam Agricolæ expeditionem ipso
revocato, Britannia, ut ait Tacitus, missa, nec
huc usque retenta. Nam Britanni Caledonii
ad Tinam usque flumen Romanos repulerunt,
adeo ut Hadrianus, qui Britanniam anno plus
minus quadragesimo post adiit & multa in ea
correxit, non ulterius processerit, sed jussit
ut Deus TERMINVS, qui nulli cedere solitus,
ipsi Hadriano ex hoc loco perinde ut in oriente
cis Euphratem, retrorsus cederet. Vnde
illud B. Augustini: Deus TERMINVS qui non
cessit Iovi, cessit Hadriani voluntati, cessit Iuliani te-
meritati, cessit Ioviani necessitati. Usque adeo ut
Hadrian. satis habuerit inter Tinam & Escam fl.
murum cespititium ducere centum mill. pass.
citra Bodotriam ad Austrum. Verum Antoni-
nus Pius, qui ab Hadriano adoptatus, in ejus
nomen transiit, dictus Titus Aelius Hadrianus An-
toninus Pius, ductu Lolpii Vrbici quem Lega-
tum huc miserat, barbaros iterum trans BO-
DOTRIAM alio ut habet Capitolinus cespitito
muro, scilicet ab illo Hadriani, submovit.
Quem hoc in loco de quo agimus ductum
fuisse (& non à Severo ut vulgo creditum)
non alios advocabo testes quam duas anti-
quas Inscriptiones h̄ic effossas, quarum altera,
ad Cadir parieti domus infixā docet Legionem
Secundam Augustam per tria mill. pass. & am-
plius, altera jam in ædibus Comitis Marescalli
d Dunotyr, quæ innuit vexillationem Legio-

nis vicesimæ Victricis per 111 mill. pass. murum duxisse. Sed habe ipsas, ut Servatius Rihelius nobilis Silesius, qui has regiones curiose observavit, mihi descripsit:

IMP. CAESARI T. AELIO.
HADRIANO ANTONINO.
AVG. PIO. P. P. VEXILLATION.
LEG. XX. VAL. VIC.
F. PER. M. P. III.

IMP. CAES. TITO AELIO
HADRIANO ANTONINO.
AVG. PIO. PP. LEG. II. AVG.
PER. M. P. M. DC. LXVII.

Ad Cadir, ubi hæc posterior extat, etiam alter ostenditur lapis, in quo intra coronam lauream duabus victoriolis sustentata legitur:

L E G.
I I I
A V G.
F E C I T.

Et in pago (*Minibruch dicta*) ex domo Ministri translata est hæc inscriptio in Nobilis domum, quæ ibidem exædificatur:

D. M.
C. I V L I.
M A R C E L L I N I
P R A E F.
C O H. I. H A M I O R.

*Cohors Pri-
ma Hamio-
rum*

Cum autem Barbari imperante Commodo hunc murum transgressi multa vastassent, Severus Hadriani murum, ut jam diximus, restauravit. Postea tamen regionem interiectam in suam potestatem redegerunt rursus Romani. Nam Carausium sub Diocletiano refirmasse hunc murum & septem castellis communivisse tradidit Ninius. Postremò hunc locum munierunt Romani Theodosio juniore imperante, ductu Gallionis Ravennatis. Feerunt autem, inquit Beda, ex cespitibus murum non tam lapidibus quam cespitibus construentes, utpote nullum tanti operis artificem habentes, ad nihil utilem, inter duo freta vel sinus maris per millia passuum plurima. ut ubi aquarum munitio deerat, ibi præsidio Valli fines suos ab hostium irruptione defenderent. Cujus operis ibidem s. I. i. 1. K. lib. 1. c. 1. l. 2. l. 3. v. 1. s. 1.